

Zaak C-485/08 P

Claudia Gualtieri **tegen** **Europese Commissie**

„Hogere voorziening — Gedetacheerde nationale deskundige — Dagvergoeding —
Beginsel van gelijke behandeling”

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 april 2010 I - 3012

Samenvatting van het arrest

1. *Hogere voorziening — Middelen — Ontoereikende of tegenstrijdige motivering — Ontvankelijkheid — Omvang van motiveringsplicht*
(Art. 225 EG; Statuut van het Hof van Justitie, art. 58, eerste alinea)
2. *Ambtenaren — Kostenvergoeding — Gedetacheerde nationale deskundigen — Dagvergoeding*
(Art 3, lid 2, EG)
3. *Procedure — Inleidend verzoekschrift — Vormvereisten — Vaststelling van voorwerp van geschil — Summiere uiteenzetting van aangevoerde middelen*
(Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 44, lid 1, sub c)

1. De vraag of de motivering van een arrest van het Gerecht tegenstrijdig of ontoereikend is, is een rechtsvraag die als zodanig in het kader van een hogere voorziening kan worden opgeworpen.

In hogere voorziening dient het Hof na te gaan, of het Gerecht rechtens genoegzaam heeft geantwoord op alle door de rekwirant aangevoerde argumenten.

De op het Gerecht rustende verplichting om zijn beslissingen te motiveren houdt echter niet in dat het Gerecht elk argument van de rekwirant gedetailleerd moet beantwoorden, met name wanneer het argument onvoldoende duidelijk en nauwkeurig is.

(cf. punten 39-41)

2. Het beginsel van gelijke behandeling of non-discriminatie eist dat, behoudens objectieve rechtvaardiging, vergelijkbare

situaties niet verschillend en verschillende situaties niet gelijk worden behandeld.

Gehuwde personen worden ten opzichte van feitelijk samenlevende vrijgezellen niet gediscrimineerd door een beslissing van het Gerecht waarin de matrimoniale status als een correct en passend criterium voor de vaststelling van het bedrag van de verschuldigde dagvergoeding wordt gevalideerd en waarin wordt geoordeeld een verzoekster op het tijdstip van haar verzoek tot detachering niet is gediscrimineerd ten opzichte van een gedetacheerde nationale deskundige die vrijgezel was, aangezien haar juridisch statuut van gehuwde vrouw verschilde van dat van een vrijgezel.

De vaststelling van de voorwaarden voor toekenning van vergoedingen aan gedetacheerde nationale deskundigen behoort immers tot de discretionaire bevoegdheden van de Commissie. Het beginsel van gelijke behandeling of non-discriminatie zou dan ook slechts worden geschonden indien artikel 20, lid 3, sub b, van het besluit van de Commissie van 30 april 2002 betreffende de regeling die van toepassing is op de gedetacheerde nationale deskundigen, een verschil in behandeling bevat dat willekeurig is of kennelijk niet beantwoordt aan het doel van deze bepaling. In dit verband zij erop gewezen dat de Commissie deze

vergoeding betaalt ter compensatie van de ongemakken en de kosten die de gedetacheerde nationale deskundige opkomen doordat hij ver van zijn woonplaats is gedetacheerd. Artikel 20, lid 3, sub b, van dat besluit berust op het vermoeden dat een gedetacheerde nationale deskundige minder ongemakken ondervindt wanneer zijn echtgenoot op het tijdstip van het verzoek tot detachering in de plaats van detachering woont.

nagestreefde doel niet neerkomt op een daadwerkelijke discriminatie. Dit geldt a fortiori wanneer in grensgevallen een voordeel ontstaat.

(cf. punten 70-73, 75, 78, 81)

Feitelijke samenlevingsvormen en wettelijke samenlevingsvormen, zoals het huwelijk, kunnen weliswaar in bepaalde opzichten gelijkenissen vertonen, maar deze gelijkenissen dienen niet noodzakelijk tot gelijkstelling van deze twee samenlevingsvormen te leiden.

3. Het Gerecht is verplicht, een in het petitum van het bij hem ingediende verzoekschrift geformuleerde vordering niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de wezenlijke elementen, feitelijk en rechtens, waarop deze vordering is gebaseerd, niet coherent en begrijpelijk worden weergegeven in de tekst van dat verzoekschrift zelf, waarbij het ontbreken van dergelijke elementen in het verzoekschrift niet kan worden weggewerkt door de uiteenzetting ervan ter terechtzitting

Zelfs al zou de vaststelling van een algemene en abstracte regeling in grensgevallen tot een nadeel leiden, dan nog kan aan de wetgever het gebruik van een indeling in categorieën niet worden verweten, indien deze indeling gelet op het

(cf. punt 104)